

29 juni - Heilige Petrus en Paulus, apostelen A - B - C

Gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. (Mt 16,18)

Van leven naar eucharistie

Wie een onderneming op touw zet, of een vereniging opricht, vraagt van de deelnemers dat zij hun krachten en talenten bundelen om het vooropgezette doel te bereiken. Hoe meer zij dan in hun respectievelijke gaven elkaar aanvullen, hoe doeltreffender hun samenwerking zal zijn op alle gebied. Toch kan het gebeuren dat iemand afwezig blijft, dat iemand die er vanaf het begin bijhoorde ontbreekt. Wellicht een persoonlijkheid wiens denkkraft en durf het ondernomen werk ruimere horizonten en een onverhoopte toekomst had kunnen geven.

Eerste lezing

Handelingen 12,1-11

Omstreeks die tijd legde koning Herodes de hand op enkele leden van de Kerk om hen te mishandelen: Jakobus, de broer van Johannes, liet hij met het zwaard ter dood brengen. Omdat hij bemerkte dat dit de Joden aangenaam was liet hij ook nog Petrus gevangen nemen. Het was juist in de dagen van het ongedesemde brood. Toen hij hem in handen had gekregen wierp hij hem in de gevangenis en liet hem bewaken door vier groepen soldaten, elk van vier man; het was zijn bedoeling Petrus na het paasfeest voor het volk te leiden. Terwijl Petrus in de gevangenis zat werd door de Kerk vurig voor hem tot God gebeden. In de nacht vóórdat Herodes hem wilde laten voorleiden, lag Petrus met twee kettingen vastgebonden te slapen tussen twee soldaten, terwijl ook voor de poort van de gevangenis wacht werd gehouden. Opeens stond een engel des Heren bij hem en was de cel hel verlicht. Hij stootte Petrus in de zij, wekte hem en sprak: "Sta vlug op." Meteen vielen de kettingen van zijn handen. Vervolgens zei de engel: "Doe uw gordel om en bind uw sandalen onder." Petrus deed het. De engel hernam: "Sla uw mantel om en volg mij." Hij ging mee naar buiten zonder nog te beseffen dat het werkelijkheid was wat de engel deed: hij meende een visioen te zien. Zij passeerden de eerste en de tweede wacht en kwamen aan de ijzeren poort die toegang gaf tot de stad; deze ging vanzelf voor hen open. Zij traden naar buiten, liepen een straat ver en eensklaps was de engel verdwenen. Toen kwam Petrus tot zichzelf en zei: "Nu weet ik zeker dat de Heer zijn engel heeft gezonden en mij heeft ontrukkt aan de macht van Herodes en aan alles wat het volk der Joden verwachtte."

Tweede lezing

II Timóteüs 4,6-8.17-18

Dierbare, wat mij betreft, mijn bloed wordt weldra geplengd, het uur van mijn heengaan is nabij. Ik heb de goede strijd gestreden, de wedloop voleind, het geloof bewaard. Nu wacht mij de krans der gerechtigheid waarmee de Heer, de rechtvaardige Rechter mij zal belonen op de grote dag, en niet alleen mij maar allen die met liefde uitzien naar zijn komst. Maar de Heer heeft mij terzijde gestaan en mij kracht gegeven om mijn ambt als prediker van het evangelie ten einde toe te vervullen, zodat alle volken ervan horen. En ik werd verlost uit de muil van de leeuw. En de Heer zal mij blijven beschermen tegen alle boze aanslagen en mij behouden overbrengen naar zijn hemels koninkrijk. Hem zij de heerlijkheid in de eeuwen der eeuwen! Amen.

Evangelie

Matteüs 16,13-19

In die tijd toen Jezus in de streek van Caesarea van Filippus gekomen was stelde Hij zijn leerlingen deze vraag: "Wie is volgens de opvatting van de mensen, de Mensenzoon?" Zij antwoordden: "Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de profeten." "Maar gij – sprak Hij tot hen – wie zegt gij dat Ik ben?" Simon Petrus antwoordde: "Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God." Jezus hernam: "Zalig zijt gij Simon, zoon van Jona, want niet vlees en bloed hebben u dit geopenbaard maar mijn Vader die in de hemel is. Op mijn beurt zeg Ik u: Gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen. Ik zal u de sleutels geven van het Rijk der hemelen en wat gij zult binden op aarde, zal ook in de hemel gebonden zijn en wat gij zult ontbinden op aarde, zal ook in de hemel ontbonden zijn."

Van eucharistie naar leven

Petrus en Paulus zijn de twee zuilen van de Kerk. Op de eerste heeft Christus zijn Kerk gebouwd. Petrus is de rots waarop de Kerk onwankelbaar gegrondvest is. Zijn gezag verzekert het evenwicht in de Kerk en de trouw aan de levende traditie. De tweede, Paulus, is het dynamische element. Gestuwd door de Geest zal hij de promotor zijn van de eenheid in verscheidenheid. In samenhang met de Kerk van Rome zal iedere plaatselijke kerk de genadegaven van deze twee apostelen op haar manier trachten te beleven.